

ta na wyroby użytkowe jest obrotem w rozumieniu art. 9 ustawy i jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabronione.

2. Remanenty na dzień 30 października 1950 r. złota zakupionego lub przyjętego na podstawie zwoleń Komisji Dewizowej przez osoby trudniące się zawodowo rzemiosłem złotniczym lub czynościami techniczno-dentystycznymi podlegają zgłoszeniu.

3. Remanenty te mogą być przerobione przez osoby wymienione w ust. 2 w wykonaniu ich zawodu jedynie za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

§ 5. Obowiązek zgłoszenia w rozumieniu § 2 dotyczy:

1) osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju z wyjątkiem władz, instytucji i zakładów prawa publicznego, banków, przedsiębiorstw państwowych i pod zarządem państwowym, central spółdzielni oraz spółek prawa cywilnego i handlowego w których Skarb Państwa lub osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego;

2) zamieszkałych za granicą, a przebywających czasowo w Polsce, obywateli polskich i obywateli państw obcych — odnośnie do walut obcych, monet złotych, złota i platyny, których przywozu nie mogą udowodnić zaświadczeniem o przywozie pieniędzy i walorów, wydanym przez polskie organa celne.

§ 6. We wnioskach do Komisji Dewizowej, o których mowa w § 2, należy podawać:

1) rodzaj pieniędzy, banknotów ustawowo wymiennalnych oraz innych środków płatniczych — ich walutę i kwotę,

2) rodzaj monet i oznaczoną na nich wartość,

3) rodzaj i opis przedmiotów ze złota i platyny, ich wagę brutto i próbę, jeżeli jest oznaczona.

§ 7. Nie zwalniają od obowiązków wprowadzonych ustawą jakiegokolwiek zgłoszenia, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, z wyjątkiem potwierdzonego odpowiednim zaświadczeniem zgłoszenia walorów przy wjeździe do kraju.

§ 8. 1. Posiadane w dniu 30 października 1950 r. waluty obce, monety złote, złoto i platynę należy zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu w sposób przewidziany w § 2 w terminie do dnia 13 listopada 1950 r. włącznie.

2. Waluty obce otrzymane po dniu 30 października 1950 r. w przesyłce z zagranicy należy odprzedać bądź złożyć do depozytu w terminie 7-miu dni od dnia otrzymania przesyłki.

3. Złoto i platynę, które po dniu 30 października 1950 r. utraciły charakter wyrobu użytkowego należy zgłosić w terminie 7-miu dniowym od dnia zaistnienia tego obowiązku.

4. W przypadku odmowy Komisji Dewizowej zezwolenia na dalsze posiadanie walut obcych, monet złotych, złota i platyny należy je odprzedać bądź złożyć do depozytu w terminie dni 7 od dnia zawiadomienia o odmowie.

§ 9. Tryb postępowania przy odprzedaży i przy składaniu do depozytu jak również tryb ubiegania się o zezwolenie na dalsze posiadanie ustali Narodowy Bank Polski w porozumieniu z Komisją Dewizową.

§ 10. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 205) pozostają w mocy z wyjątkiem postanowień sprzecznych z przepisami ustawy wymienionej w § 1.

§ 11. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przez Komisję Dewizową zezwolenia generalne i indywidualne na skup i sprzedaż złota uchyla się.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1450.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 października 1950 r.

w sprawie księgowego ujęcia przerachowań, wynikających ze zmiany systemu pieniężnego, oraz przeliczenia planów gospodarczych przedsiębiorstw na 1950 r.

W wykonaniu postanowień rozdziału VII pkt 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446), zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa uspołecznione, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz utrzymywane z rachunku narzutów administracyjnych dokonają w swej rachunkowości przerachowań, wynikających ze

zmiany systemu pieniężnego, stosując jedną z podanych w rozdziale I lub II metod.

R o z d z i a ł I.

§ 2. Na dzień 29 października 1950 r. sporządza się miesięczny bilans netto w dotychczasowym pieniądzu. Operacje dwóch ostatnich dni października, t.j. 30 i 31 października, mogą być zaksięgowane:

a) — pod datą 29 października po przeliczeniu odpowiednich dokumentów na dotychczasowy pieniądz, a tym samym włączone do wymienionego bilansu netto, lub

b) — pod datą 30 i 31 października w nowym pieniądzu z włączeniem w tym przypadku do obrotów następnego miesięcznego lub kwartalnego okresu sprawozdawczego.

§ 3. Obroty i salda będące podstawą miesięcznego bilansu netto, sporządzonego na dzień 29 października 1950 r., — przeliczyć należy w bilansie obrotów i sald (bilans brutto) na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100 i wprowadzić czerwonym atramentem na właściwe konta, po uprzednim zsumowaniu i uzgodnieniu zapisów w dotychczasowym pieniądzu.

R o z d z i a ł II.

§ 4. Na dzień 29 października 1950 r. — sporządza się tylko bilans obrotów i sald (bilans brutto) w dotychczasowym pieniądzu, dokonując następnie przeliczeń tych obrotów i sald na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100.

§ 5. Wykazane w przeliczonym w myśl § 4 bilansie obrotów i sald, obroty za czas od 1 stycznia do 29 października 1950 r. wprowadza się na poszczególne konta czerwonym atramentem po uprzednim zsumowaniu i uzgodnieniu zapisów w dotychczasowym pieniądzu.

Bilans netto uwzględniający przeliczone obroty jak również operacje wyrażone w nowym pieniądzu a podlegające księgowaniu po dniu 29 października 1950 r. — należy sporządzić na dzień 30 listopada 1950 r. przy bilansowaniu miesięcznym bądź na dzień 31 grudnia 1950 r. przy bilansowaniu kwartalnym.

R o z d z i a ł III.

§ 6. Salda kont kasy oraz tych należności i zobowiązań, które zgodnie z przepisami wydanymi w związku ze zmianą systemu pieniężnego podlegają przeliczeniu w stosunku 100 zł w pieniądzu dotychczasowym = 1 zł w pieniądzu nowym (mnożnik 1/100) należy (w związku z uprzednim przerachowaniem ich zgodnie z rozdziałem I i II niniejszej instrukcji przy zastosowaniu mnożnika 3/100) doprowadzić do właściwej wysokości przez przeniesienie 2/3 tych sald na konta grupy „Inne należności i zobowiązania“:

„Różnice kasowe z przerachowania“

„Różnice z tytułu należności i zobowiązań zagranicznych“

„Inne różnice z przerachowań“.

§ 7. Wypłaty jednorazowych wynagrodzeń wyrównawczych, zasiłków i dodatków, o których mowa w rozdziale VI uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) księgować należy w ciężar konta: „Jednorazowe wynagrodzenia, dodatki i zasiłki“ w grupie „Inne należności i zobowiązania“.

§ 8. Przedsiębiorstwa państwowe prowadzące księgowość w oparciu o jednolite plany kont, wprowadzone instrukcjami Przewodniczącego Państwową Komisji Planowania Gospodarczego (1F, 6F, 10F, 14F z 1949 r.), otworzą konta wymienione w §§ 6 i 7 w podgrupie 178, oznaczając je kolejno symbolami od 1730 do 1733 i uzupełniając odpowiednio wzory sprawozdań finansowych.

Inne przedsiębiorstwa uspołecznione oznaczają symbolami liczbowymi nowo otwarte konta i wprowadzą je do sprawozdań finansowych stosownie do instrukcji swych władz nadrzędnych.

§ 9. Sposób zamknięcia powyższych kont określi odrębne zarządzenie Ministra Finansów.

§ 10. Sprawozdawczość z wykonania planów po dniu 29 października 1950 r. sporządzana będzie w nowym pieniądzu zarówno w odniesieniu do danych planowych jak i faktycznego wykonania. W tym celu dane planowe na rok 1950 powinny być przeliczone przy zastosowaniu mnożnika 3/100.

§ 11. Szczegółowe zasady stosowania niniejszej instrukcji przez poszczególne przedsiębiorstwa ustalone będą w wytycznych właściwych ministrów.

§ 12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski